

Друга страна в производството: KL

Искания на жалбоподателя

С жалбата си ЕИБ иска от Съда:

- Да уважи жалбата като допустима и основателна,
- да отмени решението на Общия съд по дело T-370/20,
- ако Съдът приеме, че фазата на производството позволява това, да уважи исканията на ЕИБ, направени на първа инстанция,
- да осъди KL да заплати всички съдебни разноски, направени на двете инстанции.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си ЕИБ изтъква две основания.

Първото основание, разделено на четири подоснования: неправилно тълкуване на вътрешните прави на ЕИБ във връзка с инвалидността.

На първо място, Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото по отношение на понятието за инвалидност, предвидено в член 46-1 от преходните правила за пенсионната схема, приложима за членовете на персонала на ЕИБ (ПППС), и в член 11.1 от административните разпоредби на ЕИБ. Като е приел, че понятието за инвалидност съгласно посочените членове трябва да се тълкува в смисъл, че то се отнася до служител на ЕИБ, който е обявен от комисия по инвалидност, определена от посочената институция, за неспособен да заеме отново длъжността си или равностойна длъжност в рамките на институцията, Общият съд изопачил текста и съдържанието на вътрешните правила на ЕИБ и възприел тълкуване, което било в противоречие със същността на пенсията за инвалидност като мярка за социална закрила.

На второ място, Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото, като изключил компетентността на комисии по инвалидност, определени от ЕИБ, да се произнесат относно способността на служител на Банката да изпълнява длъжността си извън нея на общия пазар на труда.

На трето място, Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото, като тълкувал членове 46-1 ПППС и 11.1 от административните разпоредби по аналогия с член 78 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз.

На четвърто място, Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото, като отхвърлил поддържаното от ЕИБ тълкуване на член 51-1 от ПППС и като не дал тълкуване на посочения член във връзка с член 46-1 от ПППС.

Второто основание, разделено на две подоснования: изопачаване на фактите в две отношения.

На първо място, Общият съд допуснал грешка при прилагането на правото, като приел като правно задължителни документи на комисията по инвалидност, които не са били подписани от всички членове на въпросната комисия.

На второ място, Общият съд неправилно преценил съдържанието на становището на комисията по инвалидност, тъй като приел, че комисията по инвалидност е обявила, че жалбоподателят е неспособен да изпълнява задълженията си за ЕИБ, при положение че в подписаните от всички членове на комисията формуляри се посочвало, че жалбоподателят не е инвалид.

Преюдициално запитване от Vrchní soud v Praze (Чехия), постъпило на 7 февруари 2022 г. — ALD Automotive s.r.o./DY, insolvenční správce dlužnice GEDEM-STAV a.s.

(Дело C-78/22)

(2022/C 213/32)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Vrchní soud v Praze

Страни в главното производство

Жалбоподател: ALD Automotive s.r.o.

Ответник: DY, синдик на GEDEM-STAV a.s. в несъстоятелност

Преюдициални въпроси

- 1) Когато става дума за договори с периодично или продължително изпълнение, какви критерии трябва да са изпълнени, за да възникне правото да се иска като минимум фиксирана сума от 40 EUR съгласно член 6, параграф 1 от Директива 2011/7/ЕС ⁽¹⁾?
- 2) Могат ли съдилищата на държавите членки да не признаят правото по член 6, параграф 1 от Директивата, като се основат на общите принципи на частното право?
- 3) Ако отговорът на втория въпрос е утвърдителен, при какви условия съдилищата на държавите членки могат да не признаят размера на правото по член 6, параграф 1 от Директивата?

⁽¹⁾ Директива 2011/7/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно борбата със забавяне на плащането по търговски сделки (ОВ L 48, 2011 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Испания), постъпило на 8 февруари 2022 г. — RTG/Tuk Tuk Travel S.L.

(Дело C-83/22)

(2022/C 213/33)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Страни в главното производство

Жалбоподател: RTG

Ответник: Tuk Tuk Travel S.L.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 169, параграф 1 и параграф 2, буква а) и член 114, параграф 3 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат член 5 от Директива 2015/2302 ⁽¹⁾ относно пакетните туристически пътувания и свързаните пътнически услуги, тъй като този член не включва сред задължителната преддоговорна информация, предоставяна на пътуващия, признатото в член 12 от Директивата право на прекратяване на договора преди началото му срещу пълно възстановяване на платените суми, когато изпълнението на туристическия пакет ще бъде засегнато в значителна степен от непредотвратими и извънредни обстоятелства?
- 2) Допускат ли членове 114 и 169 ДФЕС, както и член 15 от Директива 2015/2302 прилагането на принципите на диспозитивно начало и съответствие, съдържащи се в членове 216 и 218, параграф 1 ЛЕС, когато тези процесуални принципи могат да възпрепятстват пълната защита на ищеца потребител.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2015/2302 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година относно пакетните туристически пътувания и свързаните пътнически услуги, за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 90/314/ЕИО на Съвета (ОВ L 326, 2015 г., стр. 1).